

og det kan tænkes, det skal jeg straks komme ind paa —, kan sætte Guldmønt i Omløb. Han kan faa slaaet Guldmønt, men det kan den almindelige Befolkning ikke. Kun den, der raader over 28 000 Kr., kan gaa til Nationalbanken og faa Guld, i Virkeligheden faa Guldmønt udleveret. Sedlernes falske Paategning vedbliver, og jeg skal ikke nægte, at det vilde forekomme mig rimeligt, at der, saa længe denne Lov gælder — jeg ved, at Bemyndigelsen for Banken kan indskrænkes til at gælde for et Aar, men der er jo ikke ringe Sandsynlighed for, at den kommer til at gælde i de tre Aar —, blev udstedt Sedler af Nationalbanken, hvorpaa der stod, at et Mindstebeløb af 28 000 Kr. fordres, for at Sedlerne kan blive indløst med Guld. Saa vilde man have ren Besked, saa vilde enhver Borger i Landet vide, at en Seddel ikke betød en Guldfordring paa Banken, men at han alene eller sammen med andre skulde tilvejebringe et saa stort Beløb som 28 000 Kr. for at faa sine Sedler vekslet. Jeg kan egentlig ikke se, at der kunde være noget i Vejen for, at der paatryktes Sedlerne det, som er Lovens Ord. Seddelens nuværende Paaskrift strider imod Loven, men jeg synes, det var naturligere at gaa til den modsatte Side, og jeg henstiller til den højtærede Handelsminister at drøfte med Nationalbanken, om det ikke var muligt, at Nationalbanken satte den rigtige, den ægte, den lovlige Paaskrift paa Sedlerne.

Imidlertid vil for Fremtiden Guld kunne blive udleveret til den, der har det større Pengebeløb. Jeg kan ikke se rettere end, at det dog kan afstedkomme adskillige, jeg vil ikke sige Vanskeligheder, men Foretagender, som man maaske ikke ønsker. Guldudførselsforbudet ophæves eller er ophævet. Deraf følger altsaa, at Guld kan udføres og bruges som Betalingsmiddel til Udlandet, men det kan ogsaa bruges til det, man kalder Arbitrageforretninger, og ingen kan i Øjeblikket sige, om det ikke kan blive fordelagtigt at gøre den Art Forretninger. Saa vil altsaa de, der raader over de store Summer, kunne gøre Forretningerne, men ikke de, der kun raader over de smaa. Dette synes mig en Betænkelighed ved denne Lovgivning, som man i Virkeligheden ikke kan komme udenom. Jeg indser, at visse internationale Forhold, som det er udviklet i Nationalbankens Skrivelse, har megen Betydning, og ikke mindst tillægger jeg det Vægt, naar det kommer fra Førstelederen

af Bank of England, at det vil betyde meget for vore handelspolitiske Forhold og vore Forhold i det hele, at man nu gaar til Guldbarrefoden. Men jeg kan ikke sige, det har min Sympati, og jeg kan heller ikke tro, at det er noget, der kan vedblive. Netop naar man som det ærede 7de Medlem for 1ste Kreds mener, at det vilde være af Vigtighed, om den nordiske Møntunion igen traadte i Kraft, saa at vor Mønt gjaldt i de andre nordiske Lande og deres ogsaa i vort Land, maa jeg sige, at for den almindelige Mand her i Landet vilde det betyde ikke lidet, om Seddelen havde sin virkelige Værdi, om man virkelig, som der staar paa Seddelen, kunde gaa op i Nationalbanken og forlange Guld i Stedet for Papir. Dette er altsaa en Betænkelighed, jeg har ved Lovforslaget, en Betænkelighed, som dog ikke forhindrer, at jeg stemmer for Lovforslaget og anbefaler paa mit Partis Vegne at stemme for det. Jeg gør det, fordi jeg meget vel indser, at der ikke nu kunde tilvejebringes nogen anden Ordning end den, der her tilbydes, og at den har store Fordele.

Til Slut vil jeg henstille til den højtærede Handelsminister, om han ikke, da han nu skal føre mange Forhandlinger med Nationalbanken, kunde bevæge den til at trykke Tusindkronesedler. Jeg har før nævnt fra denne Plads, at Danmark er det eneste Land i Europa, hvor man ikke har Tusindsedler i Landets Mønt. Der er ikke den mindste Mening i at beholde den Femhundredekroneseddel, som blev institueret for mange Aar siden, og det vilde være af ikke ringe Betydning for Omsætningen at faa en Tusindkroneseddel.

Handelsministeren (Slebsager): Jeg takker de ærede Ordførere for den velvillige Modtagelse, som Lovforslaget har faaet. Udtalelserne giver mig ikke Anledning til mange Bemærkninger. De Henstillinger, det ærede 17de tingvalgte Medlem (Brandes) gjorde angaaende forskellige Forhold, ogsaa Spørgsmaalet om Trykning af Tusindkronesedler, skal blive taget under Overvejelse, og der skal blive optaget Forhandling derom med Nationalbanken.

Til det ærede 7de Medlem for 1ste Kreds, som gjorde opmærksom paa den Afgift, der ydes af Nationalbanken, og udtalte, at allerede den forrige Regering havde henledt Nationalbankens Opmærksomhed paa, at der skulde optages Forhandling om en Ændring af Afgiften, vil jeg gerne sige, at det er en Retningslinie, vi for vort Vedkommende agter at følge,